

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dilele.

Pretinu pentru Ostrunguri: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre anu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre anu triluniu 2 fi. 50 er. in v. a.
Unu exemplarui costa 15 er.

Tóte siodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ană, nrulu 27.

Insertiunile se priimesen cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taese timbrale.

Invitare la prenumeratiune pentru nouu triluniu Aprile-Juniu 1874. CINSTITU POPORU!

Findu-cà lumea ungurésca crede,
cà pr'in schimbarea a loru vre o
2.-3. persóna in guvernulu tierei,
tiér'a e déjà scosá d'in desastrele
financiali, si pr'in urmare banii éra
curgu, ca plói'a, pr'ntre popóre,
de neci cà mai sciu ce face cu ei:
noi, ca buni patrioti ce suntemu,
cauta să aderàmu la acésta cre-
dintia ungurésca, si pe temeiu ei
venimu a ve invitá la reinnoirea
abonamentelor pentru diurnalulu
nostru glumetiu „Gur'a Satului“
pe nouu triluniu Aprile-Juniu 1874,
éra-si numai căte cu duoi florini austriaci.

Sí fiindu-cà — dupa cea mai positiva incredintia-
re ce ni-o face oficiosamente chiaru ministeriulu un-
gurescu de finançie — bani aveti **ea pléva**: diurnalul
nu-lu vomu dá neci in credintia, neci cu alte
pretiuri scaritate, cà-ci tienut'a nóstra este — vi-o
spunemu sinceru — intrebuintandu acésta binevenita
ocasia, **acum'**, ori neci odata, să ne — *inavâsimu*.

Nemicu altu ce-va.

Ast'a e sí o detoria catra noi insine.

Colectantii de 10. si colaboratorii ordinari voru
priimí inse si pentru mai de parte, căte unu exemplarui
d'in cinste.

Aradu, pe la finea lui Martisioru, 1874.

*Coalitiunea Administratiunei si a
Redactiunei dela „Gur'a Satului.“*

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

Siedint'a de la 23 Mart. st. n. a. c.

III.

In tóte unghuirile salei domnesce linisce — ro-
manésca; nu se audu neci muscle — cà-ci si ele,
ca stranepotii lui Traianu, inca dormu amortite. Fia-

care si-occupa loculu, tace sgulitu séu pitulitu, si se
uita spre usi'a cea mare.

De odata, numai se aude unu pif, paf, puf
gróznicu, — si a-poi urmédia unu sgomotu misterio-
su de clopote, tunuri, vaite si risete.

— Ce va să inseamne acésta? — intrebu eu pre
vecinulu meu. —

— Multu — fu respunsulu lui — acestu sgo-
motu e semnulu, si anunciu, că tiér'a ungurésca
a scapatu de periclu, érasí are ministeriu — si 'nca
poternicu. —

Intr aceste vice-presedintele Pirt'i'a Belu, se
scóla de pe scaunu si incepe a cantá unu „Alilu'a“
popistasiescu, — ér' noi i secundamu incetu. Dupa
acestu cantecu toti facuramu căte trei cruci si o
matania — si cu ast'a am deschisu siedint'a de
adi. —

De locu dupa aceste se deschidu usile si intra
salvatorii tierii unguresci, unulu dupa altulu, ca pur-
ceii candu vinu sér'a d'in campu, si fia-care se
trantesce căte intr'unu scaunu rosiu, ér' unii depu-
tati, mai alesu C. Tisa, i privescu cu jele. —

Pist'a Furci: (presedinte-ministru.) Onorata casa!
Se dice, cà a cincea róta la caru, este superflua.
La mine inse s'a adeveritu contrariulu, si a nume
— decât-ori s'a impedececatu carulu statului, séu s'a
ruptu vr'o róta: de locu me hatira pre mine; —
precum dara la denumiri, — asiè si acum'a, pre
mine me pusera la dricu; — asiè dara să sci-ti, cà
adi eu-su mai tudományos intre voi. (helyes, éljen). —

Dan. Irányi: On. Casa! Eu nu sciu si nu pri-
cepui, pentru ce si-baga Ondrasí nasulu in tóte
ólele — si ce nu remane pe acolo pe unde-e? (mame-
lucii se uimescu, si-si facu cruce.)

E. Simonyi: Eu inca dicu ce-a disu antevor-
bitoriulu, ma mai adaugu, cà de ce se teme Tisa

asiè de tare de romani? (guvernamentalii se ascundu sub scaune.)

P. Furci: De ce sì-baga Ondrasì nasulu in tòte ólele? Vi-oiu spune, — elu a bagatu nasulu numai in ól'a mea, — cà-ci sciti bine, cà eu nu potu amblá in ól'a mea! (aprobari d'in tòte partile).

C. Tisa: (plangendu,) Futsch, pace, — nu me facura ministru, — ce-a fi de ingansarea mea? Ei, (confusu) am sà respundu lui Simonyi. — da, — pentru ce me temu de romani? asiè-ai disu? — Da D'Ta pentru ce te temi? Cà i-am píritu sì i-am denunciatus — nu te bucuri? Hm! eu-su diplomatul mare, numai lumea nu voiesce sà créda. Priceputum'ai? (bravo, helyes,)

S. Mileticiu: Interpelediu pre ministru de tóca, cà are de gandu sà convóce curundu congresulu serbescu? (le vele, tolvaj, presiedintele sì ministrii intru atât'a s'au ingrozit, incàtu toti au lesinat — deputatii o tulira, care in catreu.)

Sì cu ast'a siedinti'a s'a finitu.

Gur'a Satului.

Consiliarii nechiamati,

séu

Apucaturi unguresci.

— Fanfaronada deákó-guvernamentalo-ungurésca, in trei acte.

Persónele:

Álmos de Rongyfalvi, unguru nou, sì conducatoriu de deputatiuni.

Árpád de Sehonay

Átila de Éhes

Bendegutz de Elcsapott

Etele de Sohajváry

deputati si consiliari nechiamati.

(Scen'a se petrece la Panciov'a, se continua la Orsiovei, sì se finesce in Beciu.)

Actulu I.

Scen'a I. (La Panciov'a.)

— (Álmos de Rongyfalvi, Árpád de Sehonay, Átila de Éhes, Bendegutz de Elcsapott, Etele de Sohajváry.) —

Álmos de Rongyfalvi: (situ pe unu butoiu de bere, care i serviá de tribuna, inaintea unei crisme, impresuratu de vr'o càti-va jidovi sdrentiosi, nesce cisligari beti, vr'o càti-va baieti de calcinari, sì vr'o dóue servitórie betrane, cu unu pocalu de bere in mana,) Nobili civi unguresci! Fratii mei! Fiasculu ce ne-a mancatu cu alegerea trecuta, este nesuportabile (aplause d'in tòte partile, helyes.)

Dreptatea asiè aduce cu sine, ca noi sà fimu domni aice, sì sà facemu ce vomu voi, cà nóá tòte ni sunt iertate (ilyen, vivát, aplause asurditórie), deci propunu: sà alegem o deputati'a, care sà mérge la Regele, sà-i deie svaturi, sì sà pirasca pre hotii de romani, sì pre ceialalti veniti nu sciu de unde; (vivát, ilyen, publiculu incepe a dantiá) eu dara me propunu mai antaiu pre mine (ilyen), a-poi pe ortaci de d'in cóce, (aréta pre ortaci, bravo, deputatii toti sì-punu manile crucisí pe pieptu sì se inchina.) —

Scen'a II.

(Totu aceia.)

Árpád de Sehonay: Eu vi multiumescu, dar' nu potu sà priimescu, cà-ci n'am bani de caleatoria, ma de dóue dile neci n'am mancatu (voci; nu face nimicu, vei capetá pe drumu.) — Al. de Rongyfalvi i face semnu cu ochiulu, — A. de S. (dupa o pauza) a-poi bine, priimim (vivát, ilyen, aplause.) —

Actulu alu II.

Scen'a I. (La Oraviti'a.)

(Totu aceia.)

Álmos de Rongyfalvi (érasì pe o asemene tri-buna, sì éra impresuratu de unu asemene publicu:) Nobili civi unguresci! Fratii mei! Am solia de susu!

Romanii de candu ne trantira sì ne facura de atât'a rusine, vreu sà faca Daco-Romania; — (publiculu se ingrozesce) haida dar' sà-i pírimu la Regele (bravo, aplause,) alegeti-ne sì voi de deputati (ilyen, strigate animalesci). Asiè dara noi vomu merge la Beciu; sì vomu aretă noi romanilor! (amenintia cu punnulu, publiculu incepe „Hazádnak rendületlenül“ sì se incepe banchetulu.)

Actulu alu III.

Scen'a I. (In Beciu la curtea imperatésca.)

(Deputatii.)

Álmos de Rongyfalvi (in fruntea deputatiunei intrandu cu multe plocóne la I. imperatru:) Inaltate Dómne! Nobili civi unguresci, d'in cerculu Panciovei sì Orsiovei, carii in 184% nu au voit, dar' au fostu siliti a se revoltá in contr'a tronului M. Tale, ne-au trimisu pre noi la M. Ta, ca sà-ti damu svaturi, sì sà Te facemu atentu, cà romanii vreau sà faca Daco-Romania, sì cà gravitéza cătra Rusi'a. Acestu nému prapaditu, care totu de un'a a fostu in jugulu nostru, acum cutéza sà vorbésca de drepturi, — cu tòte cà abiè sunt o mana de ómeni. Ne rogamu deci de M. Ta, indura-te spre noi nobilii, si pedepsesce cătu de aspru pre rebelii de romani sì serbi, — cà vedi M. Ta noi totu-de-un'a te-amu iubitu sì te-amu ascultatu!

Scen'a a II.

(Totu aceia sì I. imperatulu.)

Imperatulu: Cele ce mi-ati spusu, le-am audítu, — dar' nu le potu crede. (Deputatii esu cu buzele imilate.)

(Cortin'a cade.)

Mod'a de adi la femei.

O căpitia (porsiouru) de fenu pe capu; dóue rochii — un'a cu coda lunga, lunga, ca sà pótă maturá bine pravulu sì gunoiulu de pe strade, si ca sà se strice mai de graba, — ér' cealalta scurta, sufulcatea sì adunata in pupi; bâtiu in mana; sugare 'n gura; facica albita-rumenita, ér' princenele negrite bine, cu serumu de lumina de seu; brâlu in téscu; petioarele silite in tipele cu calciae de unu cotu; perulu tunsu pe frunte — ca la berbeci, unghiele de trei sealusi.

Bendaune.

COLTI de DINTI.

(§.) Se scie, că tricolorul cetăței Pest'a este chiaru tricolorul nostru naționale. Stelpii de lampe, sirmele de pe vestinimile pandarilor, flamură casei magistratului, corturile de lemn ale pandarilor și cocardele constablerilor d'in Pest'a, tōte erau de acestu tricoloru, astu-feliu, cătu omulu venit d'in provincia, se credea a se afiā taman pe stradele Bucureștilor, plane candu sî-petrecea cea mai mare parte d'in dia intre politicii nostri mari și mici in Cafanari'a Nationale.

S'a intemplatu inse, că a venit sî unu barbatu de statu d'in România la Pest'a, — dupa limbagiul loru — să faca o mica primblare pr'in Evrop'a.

Se uita in drépt'a, se uita in steng'a, și preotindenea vede tricolorul: *rosiu-auriu-albastru*. Ilu cuprinde a-poi unu accentu de estasu și esclama: „Ah! eu tieneam, că Daco-România, ce mi-o intipusem, se otaresce cu Tis'a numai. dar' acum' vedu, că ea are a se estinde pone la Pest'a chiaru!“ . . .

Multi ilu audîra, dau de veste guvernului unguresen, că éta unu barbatu de statu d'in România cumu planuesce după aretarile d'in afore, și guvernului misicatu de unu adencu patriotismu magiaru, ia polit'a dela capital'a Pest'a pentru tiéra sî numai decât o provede cu alte sirme și cocarde, adica in colorile tieriei: *rosiu-albu-verde*.

Astu-feliu n'a să se mai faca confusii naționale in capital'a nemîntîta sî decretata magiara.

Era dñulu cel'a să o iee spre scire.

(§. Sor'a nostra in Cristosu „Lumin'a“ se vaiera, că, de unu tempu începe, in mireni scade respectul trebuintiosu către preot. A să cam fia asiè.

Dar' faca bine Domni'a ei a ne ascultă pucîntelu, căci va să-i istorisimu ce-va, ce pôte că inca causéza scaderea acelui respectu.

Unu cinstitu maiestru calciunariu d'in Aradu, G. adica, ca tramsu sî de altii, s'a presentat in cancelari'a Redacturii noastre ieri, și, apelandu la sentiul nostru creștinescu și naționale, ne-a rogat, să punem in „Gur'a-Satului“, „precum-eda“: Dominec'a trecuta sub totu decursulu liturgie, unu clericu d'in Aradu (a carui nume asta data ilu reservamu pentru noi) a cetit u diurnalul „Lumin'a“, spre scandalisarea evlaviei creștinesci a intregului poporu ce a fostu de facie. La ce unii d'in cei mai priceputi au reflectat, că vediendu exemplul sucrentiei clerului și in lips'a predicelor la baserie'a noastră catedrale, alta data sî ei sî-vorou aduce cătu unu „Gur'a-Satului“, „Kikeriki“, Floh⁴, in locu de carte de rugatiuni, și voru rivalisá cu respectivulu domnului clericu, ce se pregatesce pentru preotia: —

Da, cam asiè este, bârn'a o vedemu in ochiul altui'a, dar' grind'a in alu nostru nu!

Cei ce dura pretindu respectu, să se compôrta respectabilmente.

(§) Dilele aceste Tribunalele reg. de Oradî'a mare, la cerea numerosilor creditori, a enunçat deschiderea concursului in contr'a deputatului dñeștele **Juliu Györffy** d'in Oradî'a mare, pentru vre o 70.000. fl. pretendiruni.

Lucrul e tristu.

Comicu și ciudatu e numai, incâtua diurnalistic'a magiara nu se pré imbulzesce a publică acăst'a fapta; pe candu despre romani respandesce cu cea mai mare grabire chiaru și faime simple și naïve in fondulu loru.

Instanti'a lui Petril'a.

— Traditia. —

*

Cine inca n'a avutu trebuintia, séu plane e chiaru asiè de fericitu, incâtua inca nu scie, séu nu intielege, ce va să dică „instantia“, — acel'a inca nu a sentit ce este necasulu in lume sî tiér'a ungu-reasca. —

Cuventul instantia la romani, mai alesu de unu tempu începe, de candu adeca s'a inceputu er'a chivilisatiunei, pentru multi este unu ce ingrozitoriu. —

Da, — pentru că instantiele pre multi romani i-au dusu la sapa de lemn.

In varmegi'a Aradului de exemplu instantia, și mai alesu, instantia lui Petril'a, este blastemulu și injuratur'a cea mai crancena.

Déca cine-va voiesce să-ti poftesca reulu, — séu să te blaste, nu-ți dice alt'a, decât: „să te bata instantia lui Petril'a“ !

Ei bine *), să vedem dar, pentru ce e asiè de cumplita și ingrozitoria instantia lui Petril'a? —

Să ni-o spuna traditi'a!

Mai anii trecuti, traiâ in varmegi'a Aradului unu avocat romanu, cu numele Petril'a, — Domnedieu să lu ierte, că a morit, — și acestu domnul avocat, era vestit, nu numai pentru că perdea mai tōte procesele, — ei și pentru că era unu om originalu in felulu seu, — confusionea intrupata.

Intr'o dî se duce la elu unu tieranu de romanu, d'in giurulu Buteniloru, spuindu-i per longum et latum necasulu seu, — rogandu-lu, ca să-i fia intru ajutoriu, și să-lu scóta d'in necasu. Tieranulu avea unu micu procesu criminalu.

Petril'a lu-asculta cu incoredata atentiune, punendu-se intr'o postura forte comica, și a nume: acușulandu-se de la mésa, punendu-si degetulu pe frunte, și éra acușu punendu-se la més'a de serisu, — pe securu facandu o prosopopía mare, numai ca să arete nefericitului clientu, cătu este elu de invetiatu. —

Dupa ce a credintu, că și-a eastigatu informația deplina, și-pusa man'a drépta in sioldu, éra eu ceealalta tienendu o pipa cu tieve lunga in gura, facandu o facie lunga și seriosa, — dîse clientului seu:

— Bine, eu ti-voiu pota ajutá, dar' uita aici, — cu aceste se intórse cătra més'a de serisu, aretandu spre o scarită de pene, pe carea penele erau asiediate in rondu, un'a a supra celeialalte, — eu care voiesci să-ti facu instantia? Déca ti-oiu face eu ce a d'in josu, mi vei platî 25 fl., — déca ti-voiu serie eu cea de medilociu, atunci plat'a mea va fi 50 fl. — ér' déca vrei, ca să te limpediesei cu totulu, și să nu mai ai neci o grige, — atunci ti-oiu face instantia cu pén'a cea de a supra, adeca cu cea mai buna, și pentru că ti-oiu face cu aceea, mi-vei platî 100 fl. —

Bietulu omu necasită se scarpină dupa urechia, și se uită gandleriu la pene, fore să se pôte decide la momentu. —

— Da ce te socotesci — lu-conturbă la o vreme Petril'a — vrei, nu vrei?

— A-poi, tienă-te Domnedieu, dle, fia precum scii dta, — scrie-mi dara cu pén'a cea de a supra, cu cea mai buna, ca să me potu duce în pace la casa, să n'am neci o grige — și éta aice sut'a de zlot!

Tieranulu liniscit sî siguru, că cauș'a lui e ispravita, — s'a dusu a casa plinu de bucuria, lăudandu-se, cătra tota lumea, că sî-a luat la Buteni unu fiscalu forte invetiatu, care are trei pene, — că i-a platit pén'a cea mai buna, — și că pr'in urmare elu e scapatu de inchisore s. c. I.

Petril'a a sî facutu instanti'a — dar' asî, în cătu pre bietulu tieranu, cu toté că se provocă la pén'a cea mai buna sî platita cu 100 fl. alui Petril'a, — in seurtu pr'in statariu l'a sî spenjuraturu. —

De atunci'a este grôsnica „Instanti'a lui Petril'a“ sî cu ceva mai grôsnica injuratur'a: „Bata-te instanti'a lui Petril'a!“

Insciintiare.

Subrisulu face cunoscutu pré stimatului publicu, că sî-a deschis o pravalia in orasiulu Virciolovu, in care se va vinde totu felivulu de sementie, precum:

1.	Sementia de inteleptiune	— 1 ft.	— cu 10 cr.
2.	" naravuri bune	— 1 "	— " 12 "
3.	" moralitate	— 1 "	— " 15 "
4.	" invetiatura	— 1 "	— " 9 "
5.	" fratiatate	— 1 "	— " 3 "
6.	" dreptate	— 1 "	— " 2 "
7.	" ura sî pisma, fiinducă acést'a va ave mai multi cumparatori	1 ft. cu 2 fl.	
8.	" nebunia	— 1 ft. cu 2 fl. 10 cr.	
9.	" betia	— 1 ft. cu	50 cr.
10.	" ingamfare	— 1 ft. cu 1 fl.	50 cr.
11.	" resbunare	— 1 ft. cu	90 cr.
12.	" spargerea de capu	1 ft. cu	32 cr.
13.	" suprematia	— 1 ft. cu 3 fl.	5 cr.
14.	" necesuri	— 1 ft. cu 7 fl.	— er.

Dupace acumu a sositu tempulu semanaturei, Gur'a Satului este rogatu, să binevoiéșca a face cunoscutu onoratului publicu subscris'a insciintiare, cu aceea adaugere, că acele sementie ungurilor se voru dâ gratisu, ér' la celelalte natiumi, se voru dâ sî à conto, pana la diu'a santului Haralampiu, care a morit de dorulu de lapte acru. —

Epistolele francate nu se voru priimî.

Adres'a va fi:

Domnului Piribocu Negociatoriu de sementiuri in opidulu Virciolovu, străta nebunilor Nr. 0.

Cuvinte sî expresiuni diuaristice.

— D'in dictionariulu unui redactore.

Apucaturi miserabile.

Denunciatuni nerusinate.

Agentu alu contrariloru.

Buretele animei.

Tradatori.

Conspiratori.

Svarmituri d'in préda.

Mojici.

Intriganti.

Audi lume, audi tiéra!

Nimernici!

Priculici!

Prosti!

Cu matic sucite.

Miserabili.

Hoti.

Talbari.

Fanfaroni.

Sî asî mai departe.

Recomendamu aceste cuvinte Academiei romane — că sunt isvorite de la unu mebru alu ei, — precum si literatilor straini, ca să vedia, cătu de multu cultivédia unii la noi limb'a strabuna. —

La fratii magiari a napoda sî in diosu.

— Epigrama. —

*Mereu, mereu, îuptătu-uti cu mintea, focu sî feru,
Să-aveti independinte o tiéra, ministeru;
Amar'a sôrte inse cumplitu v'a pacalitu.
Că-ci intru tóte-a rôstre pendinti ati devenitu,
Sî-amar'a sôrte inca sî-acum' vi-a trasu unu futsch,
Că-ci sî noulu guvernii depinde dela — Furci! *)*
Aradu, 30. Mart, 1874.

TAND'A SI MAND'A.

T. Éa spune-mi invetiatule, care animalu, din remnul istoriei naturali, este mai suribundu sî mai rabiatu?

M. „Albin'a“, — că-ci ea iu fia care primavera turbéza, — vreau să dicu roïéza, — ma de unu tempu incóee incepe a scuipe éra focu sî putiose,

TRÉNC'A SI FLÉNC'A.

T. Uita, soro draga, că mundrulu nostru Mand'a e schiopu de petiorulu celu stangu, — óre ce i s'a intemplatu?

F. A-poi tu nu sei?

T. Pare c' am auditu ceva, că

F. Mintiuna!

T. Ei, apoi atunci ce-e

F. A cadiutu sî elu victimă modei de adi!

T. Nu te pricepu.

F. Me miru. . . Asculta dara să o scîi sî tu; coconia sa e eam sburdatu, ca multi d'intre tenerii sî betrani si de adi, — a amblatu pré multu pe la balori in carnevalu, sî-a-poi pe acolo, in órele de pausare la cina, unele dame l'au pré a-pe-satu pe petioru sub mésa, — și in urm'a aceloru ape-sari sî-a perduto petiorulu.

T. Da asî e mod'a de adi, ea sá calcă cavalerii pe petioru sub mésa?

T. In unele locuri asî, — că-ci vedi am inaintat sî noi eu lumea civilisata.

*) Unguresc: Bitò.

Aut.